

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200127
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8018200127.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobcu: N. P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, L., právne zastúpený advokátom: Mgr. Ernest Vokál, AK so sídlom Hlavná 61, Prešov, proti sťažovateľke (predtým žalovanej): Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12.12.2017, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 8Sa/16/2018-43 zo dňa 27.09.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľke náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom, č. k. 8Sa/16/2018-43 zo dňa 27.09.2018, zrušil rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12.12.2017, ktorým ako odvolací orgán zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.08.2016, ktorým zamietla žiadosť žalobcu o vdovecký dôchodok po zomrelej manželke, pretože neboli splnené podmienky pre jeho priznanie.

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku skonštatoval, že vdovecký dôchodok je dôchodková dávka, ktorej účelom je pomôcť vdovcovi prekonať zmenenú ekonomickú situáciu, do ktorej sa dostal v súvislosti so smrťou manželky. Nárok na vdovecký dôchodok sa odvodzuje z nároku zomrelej manželky na starobný, alebo invalidný dôchodok. Nie je pritom rozhodujúce, či manželka pred svojou smrťou niektorý z uvedených dôchodkov poberala alebo len splnila podmienky nároku na jeho poberanie.

3. Zo spisov správny súd zistil, že žalobca žiadosťou zo dňa 15.03.2016, žiadal priznať vdovecký dôchodok od 01.01.2016 po nebohej manželke, ktorá zomrela XX.XX.XXXX.

4. Správny súd po preskúmaní pripojeného administratívneho spisu ustálil, že kľúčovou a pre rozhodnutie vo veci zásadnou otázkou, ktorá bola medzi účastníkmi konania sporná, bola otázka, či manželka účastníka konania bola ku dňu smrti poberateľkou invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku a naplnenie zákonných podmienok nároku na vdovecký dôchodok podľa § 293dn ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 407/2015 Z. z..

5. Správny súd dal do pozornosti, že Sociálna poisťovňa, ústredie nemá vo svojej evidencii doklady, administratívny spis zomr. manželky účastníka konania. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov v lekárskej správe z 28.03.2017 vyslovil posudkový záver, že zomr. manželka účastníka konania bola ku dňu smrti, t. j. ku dňu XX.XX.XXXX invalidná podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav bola neschopná vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Podľa lekárskej správy z 10.11.2017, zomr. manželka účastníka konania bola od 27.09.1978 čiastočne invalidná podľa § 25 ods. 4 písm. a/ zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 121/1975 Zb.“), lebo pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav bola schopná vykonávať doterajšie alebo iné rovnako kvalifikované zamestnanie len za mimoriadne uľahčených pracovných podmienok. Od 03.05.1990 bola invalidná podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav bola neschopná vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Predmetné lekárske správy potvrdzujú, že nebohá manželka bola v čase úmrtia invalidnou dôchodkyňou.

6. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že s prihliadnutím na takmer 30 ročný časový odstup je neprijateľné, že žalovaná žiada rozhodnutie o priznaní, príp. o úprave sumy invalidného dôchodku a poukazovala na to, že žalobca žiadnym hodnoverným dokladom nepreukázal, že jeho manželka bola ku dňu smrti poberateľkou invalidného dôchodku. V napadnutom rozhodnutí žalovaná konštatovala, že v informačnom systéme žalovanej sa nenachádzajú žiadne doklady preukazujúce získanú dobu zamestnania alebo manželky a ani záznamy o poberaní invalidného dôchodku, nakoľko ich žalovaná skartovala. Tieto záznamy sa taktiež nenachádzajú ani v Štátnom oblastnom archíve v Prešove a ani v Štátnom archíve v Košiciach. Z tohto dôvodu je aj podľa názoru súdu neprijateľné a v rozpore so zákonom požadovať od žalobcu predmetné listiny a zároveň žiadnym spôsobom neprihliadať na žalobcom predložené listinné dôkazy.

7. Správny súd dospel k názoru, že záver žalovanej, podľa ktorého neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie vdoveckého dôchodku žalobcovi po jeho zomr. manželke nie je v odôvodnení dostatočne presvedčivo zdôvodnený a takýto záver nevyplýva zo zisteného skutkového stavu. Súd preto považoval rozhodnutie žalovanej za nepreskúmateľné. Konštatoval, že postup orgánov verejnej správy nemožno vyhodnotiť ako zákonný, pretože žalovaná v predmetnej veci nepostupovala v intenciách citovaných právnych noriem, a preto nerozhodla zákonne, keď potvrdila prvoinštančné rozhodnutie napadnuté odvolaním. Súd vyhodnotil námietky žalobcu obsiahnuté v správnej žalobe za dôvodné.

8. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností a po vyhodnotení námietok žalobcu rozhodol správny súd tak, že rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12.12.2017 zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

9. Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podala žalovaná v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

10. Žalovaná sa nestotožnila s právnym posúdením veci krajským súdom a s poukazom na ustanovenie § 293dn uviedla, že manželka žalobcu zomrela dňa XX.XX.XXXX, teda pred 01.01.2004. Zo spisu vyplýva, že žalobca podal žiadosť o vdovecký dôchodok dňa 15.03.2016, pričom mu nevznikol nárok na vdovecký dôchodok podľa predpisov účinných pred 01.01.2016. Žalobca dovŕšil dôchodkový vek XX.XX.XXXX a od 25.06.2005 mu bol priznaný starobný dôchodok. Žalovaná zdôraznila, že nárok na vdovecký dôchodok má vdovec len ak jeho manželka ku dňu smrti splnila aspoň jednu z podmienok

uvedených v § 293dn ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ zákona č. 461/2003 Z. z. v účinnom znení.

11. Z údajov uvedených v žiadosti žalobcu vyplýva, že manželka žalobcu nebola poberateľkou starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a ani dôchodku za výsluhu rokov. V konaní o odvolaní bolo sporné, či manželka žalobcu bola ku dňu smrti poberateľkou invalidného alebo čiastočne invalidného dôchodku. V informačnom systéme žalovanej sa nenachádzajú žiadne doklady preukazujúce získanú dobu zamestnania zomrelej manželky žalobcu ani záznamy o poberaní invalidného dôchodku. V súlade s príslušnými predpismi bola žalovaná povinná v lehote piatich rokov od úmrtia administratívny spis manželky žalobcu skartovať. Žalovanej sa po vykonaní dokazovania dopytmi na príslušné inštitúcie nepodarilo preukázať, že zomrelá manželka žalobcu poberala invalidný dôchodok. Posudkový lekár sociálneho poistenia žalovanej, pobočka Prešov na základe písomností predložených žalobcom vyslovil posudkový záver v lekárskej správe zo dňa 28.03.2017, že manželka žalobcu bola ku dňu smrti invalidná podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Žalovaná citovala § 26 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. a uviedla, že manželka žalobcu ku dňu vzniku čiastočnej invalidity dovŕšila vek 31 rokov, pričom pre splnenie podmienky nároku na čiastočný invalidný dôchodok musela získať 5 rokov doby zamestnania v posledných 10. rokoch pred vznikom invalidity. Podľa žalovanej, manželka žalobcu ku dňu smrti nepoberala starobný pomerný starobný, invalidný ani čiastočne invalidný dôchodok alebo dôchodok za výsluhu rokov, preto nebola splnená podmienka podľa § 293dn ods. 1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z.. Ku dňu smrti nesplnila manželka žalobcu podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1, 2 zákona č. 100/1988 Zb. ani podmienky na pomerný starobný dôchodok podľa § 26 ods. 1, 2 zákona, pretože nedovŕšila stanovený vek. V konaní bolo preukázané, že v období od 22.05.1980 do 21.05.1990 zomrelá manželka žalobcu nezískala žiadnu dobu zamestnania a nesplnila preto podmienku doby zamestnania potrebnej pre nárok na invalidný dôchodok.

12. Z dokladov predložených žalobcom zároveň vyplýva, že manželka žalobcu nezomrela v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, a preto tu nie je splnená ani podmienka podľa § 293dn ods. 1 písm. c/ zákona.

13. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná pri posudzovaní nároku žalobcu na vdovecký dôchodok postupovala v súlade s účinnými právnymi predpismi, s námietkami žalobcu sa odvolací orgán dostatočným spôsobom vysporiadal. Žalovaná preto navrhla, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Predmetom prieskumu kasačného súdu v danom prípade bola zákonnosť rozhodnutia žalovanej, ktorým zamietla žiadosť žalobcu o priznanie vdoveckého dôchodku z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho priznanie a správnosť právneho posúdenia veci správnym súdom.

18. Podľa § 25 ods. 1 a 4 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení účinnom do 01.10.1988, invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok patrí pracujúcemu, ktorý bol zamestnaný po dobu potrebnú na nárok na dôchodok (§ 26) a v čase trvania zamestnania sa stal úplne (čiastočne) invalidným. Ak ide o úplnú (čiastočnú) invaliditu vzniknutú chorobou z povolania, nie je rozhodujúce,

kedy úplná (čiastočná) invalidita vznikla.

Pracujúci je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať:

a) doterajšie alebo iné rovnako kvalifikované zamestnanie len za mimoriadne uľahčených pracovných podmienok alebo

b) len iné - menej kvalifikované zamestnanie

a v dôsledku toho jeho zárobok podstatne klesol.

19. Podľa § 26 ods. 1 až 3 zákona č. 121/1975 Zb. doba zamestnania potrebná na nárok na invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok je u pracujúcich vo veku:

do 20 rokov menej ako 1 rok,

nad 20 rokov do 22 rokov 1 rok,

nad 22 rokov do 24 rokov 2 roky,

nad 24 rokov do 26 rokov 3 roky,

nad 26 rokov do 28 rokov 4 roky,

nad 28 rokov 5 rokov.

Doba zamestnania potrebná na nárok pracujúcich vo veku nad 28 rokov sa zisťuje z posledných 10 rokov počítaných späť od vzniku úplnej (čiastočnej) invalidity.

Ak pracujúci získal potrebnú dobu zamestnania v niektorom z vekových pásem uvedených v predchádzajúcom odseku a ak bol ďalej zamestnaný, považuje sa za získanú dobu zamestnania doba potrebná v najbližšie vyššom vekovom pásme.

Bez ohľadu na dĺžku doby zamestnania vznikne nárok na invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok, ak sa pracujúci stane úplne (čiastočne) invalidným následkom pracovného úrazu (§ 27).

20. Podľa ust. § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb., občan je invalidný, ak pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

21. Podľa § 293dn ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v účinnom znení, vdovec, ktorého manželka zomrela pred 01.01.2004, nevznikol mu nárok na vdovecký dôchodok podľa predpisov účinných pred 01.01.2016 alebo mu zanikol nárok na taký vdovecký dôchodok a dovšiel dôchodkový vek alebo bol uznaný za invalidného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % a táto invalidita trvá aj po 31.12.2015, má nárok na vdovecký dôchodok najskôr od 01.01.2016 po manželke, ktorá:

a) ku dňu smrti bola poberateľkou starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku, invalidného dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo dôchodku za výsluhu rokov,

b) ku dňu smrti splnila podmienky nároku na starobný dôchodok, pomerný starobný dôchodok alebo získala dobu zamestnania na nárok na invalidný dôchodok alebo dôchodok za výsluhu rokov, alebo

c) zomrela v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania.

22. Podľa § 172 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje ani na konanie vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom.

23. Podľa § 184 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Fyzická osoba uvedená v odseku 1 je povinná preukázať skutočnosť rozhodujúcu na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou. Písomné oznámenie o zaradení poistenca do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa považuje za žiadosť o dávku v nezamestnanosti.

24. Podľa § 195 ods. 1 až 3 zákona č. 461/2003 Z. z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

25. Podľa § 196 ods. 1, 2, 4, 5, 6 a 7 zákona č. 461/2003 Z. z., dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ako dôkaz použiť výpoveď svedkov, ktorých pred výpoveďou poučí o ich povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčať a o právnych následkoch nepravdivej výpovede.

Účastník konania, fyzická osoba alebo právnická osoba zúčastnená na konaní, ktorí majú listiny, ktoré môžu byť dôkazom, sú povinní na výzvu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne tieto listiny predložiť. Ako dôkaz možno použiť tlačené produkty alebo fotografické produkty výpočtovej techniky, mikrografickej techniky a inej podobnej techniky namiesto originálu listiny, podľa ktorého boli vyhotovené.

Účastník konania je povinný navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

26. Žalobca požiadal o priznanie vdoveckého dôchodku po neb. manželke, T. T., nar. XX.XX.XXXX, podaním zo dňa 15.03.2016. V konaní bolo preukázané, že zomr. manželka žalobcu sa stala od 27.09.1978 čiastočne invalidnou podľa § 25 ods. 4 zákona č. 121/1975 Zb. v účinnom znení, vo veku 31 rokov. Úplne invalidnou sa stala od 03.05.1990. Dňa XX.XX.XXXX manželka žalobcu zomrela.

27. Podstatným pre posúdenie vzniku nároku žalobcu na vdovecký dôchodok je splnenie podmienky poberania invalidného alebo čiastočne invalidného dôchodku manželkou žalobcu v deň jej úmrtia. Podľa dokladov založených v spise nebolo sporné, že neb. T. T. bola zamestnaná v období od 01.11.1966 do 30.11.1967 vo Fakultnej nemocnici s Poliklinikou v Prešove. Žalobca na preukázanie inej doby zamestnania neb. manželky nevedel predložiť pracovné zmluvy, resp. rozhodnutie žalovanej o priznaní invalidného dôchodku manželke. Predložil doklady o štúdiu na strednej škole, absolvovaných kurzoch bodového písma pre nevidiacich, telefónnych manipulantiok pobočkových zariadení. V čase 22.10.1966 mala byť zamestnaná ako technička pridruženej výroby v Gregorovciach, (od júla 1966 do októbra 1966) čo dokladoval správou ošetrovateľom lekárovi zo dňa 22.10.1966. V predmetnej správe sa uvádza, že neb. manželke žalobcu bol pri vstupnej prehliadke do zamestnania zistený cukor v moči, čo by mohlo naznačovať, že v tom čase bola zamestnaná. Na Preukážke na robotnícke cestovné lístky, zamestnávateľ, Poľnohospodárske stavby v Prešove, dňa 30.03.1971 potvrdil, že T. T. bola u neho trvale zamestnaná od 01.12.1967. Od tohto dátumu mala povolený vstup do kasárni SNP, čo dokladoval príslušným preukazom a známku z r. 1974. Podľa žalobcu pracovala jeho neb. manželka u uvedeného zamestnávateľa od 01.12.1967 do 19.05.1979.

28. Podľa vyjadrení sťažovateľky, táto nevedela zabezpečiť podklady pre rozhodnutie z vlastných zdrojov (rozhodnutie o priznaní, poberaní invalidného dôchodku, resp. doklady o realizovaní sociálnych príspevkov - poisťovného od zamestnávateľov neb. T. T. a iné), pretože tieto doklady boli skartované. V zmysle Lekárskej správy a Posudku zo dňa 10.11.2017, bola neb. manželka žalobcu čiastočne invalidná od 27.09.1978, čo by nasvedčovalo tomu, že bola od tohto obdobia poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku. Uvedenému zodpovedá aj zápis v návrhu na kúpeľnú liečbu zo dňa 15.04.1988, v zmysle ktorého je neb. manželka žalobcu invalidná dôchodkyňa. Bolo preukázané, že od roku 1979 bola členkou Zväzu invalidov a držiteľkou preukazu č. XXX XXX. Žalobca predložil žalovanej rozhodnutie Východoslovenského krajského národného výboru zo dňa 14.10.1982 o priznaní príspevku 100 Kčs

mesačne T. T., ktoré patrí podľa § 137 ods. 5 vyhl. č. 128/1975 Zb. občanovi so zmenenou pracovnou schopnosťou, ktorý požíva dôchodok. Sťažovateľka zamerala svoje zisťovanie na príslušný Zväz invalidov, Štátny oblastný archív za účelom zisťovania, či Zväz invalidov nemá záznam o poberaní invalidného dôchodku neb. manželkou žalobcu. Zo spisu zároveň nevyplýva, že by sama vykonala dokazovanie dopytmi u žalobcom označených zamestnávateľov, resp. ich právnych nástupcov neb. manželky žalobcu. Svoje rozhodnutie založila žalovaná na úvahe, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať splnenie podmienky podľa § 26 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb., t. j. že neb. manželka žalobcu bola zamestnaná v rozsahu 5 rokov v období 10 rokov pred vznikom invalidity.

29. Možno konštatovať, že pri podávaní žiadostí o priznanie dávky je žiadateľ povinný preukázať svoj nárok. Táto povinnosť žiadateľa však nie je absolútna a je zákonnou povinnosťou Sociálnej poisťovne, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí a na tento účel si obstarala potrebné podklady na rozhodnutie. V prípade, ak samotná inštitúcia, ktorá má v obsahu náplne činnosti zabezpečovať a zhromažďovať doklady súvisiace so sociálnym poistením tieto skartuje, resp. nedokáže získať potrebné údaje z nich, nemôže spravodlivo požadovať od žiadateľa ich predloženie. Zo spisu je zrejmé, že žalobca nebol v konaní nečinný, v rámci svojich možností predložil žalovanej všetky doklady, ktoré sa mu podarilo získať. Žalovaná od žalobcu opakovane požadovala preukázanie doby zamestnania jeho neb. manželky pre vznik nároku na invalidný dôchodok, avšak sama dokazovanie v tomto smere nerealizovala. Záver žalovanej, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre priznanie vdoveckého dôchodku žalobcovi, preto aj podľa názoru kasačného súdu nevychádza z vykonaného dokazovania.

30. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP a neúspešnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.